8ste JAARGANG. CURAÇAO DEN 24n. DECEMBER 1891. N° 417

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0.25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0.50. voor elken regel meer fl. 0.07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI. N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE. PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Wegens het Hoogfeest van Kerstmis dat morgen gevierd wordt verschijnt de "Amigoe" heden.

VREDE OP AARDE!

Wij hebben dit jaar nog maar weinige dagen beleefd, waarop wij dit lied, de aardsche echo van het hemelsche, dat de engelen boven den stal van Bethlehem aanhieven, niet hebben hooren zingen. En hebben de vorsten van Europa het alseen beurtzang nu reeds twee jaren lang elkander toegezongen, bij de laatste opening van parlements- en rijksdagen klonk het in volle akkoorden weer door de oude wereld heen.

Doch van welk een vrede zingt dit lied! Hoe schuilt hier vijandschap en veete achter het onschuldige vredemasker! Ziet, tot aan de tanden staan de volkeren gewapend tegenover elkander; de legerscharen hunkeren naar den strijd; haar hoofden verbeiden het oogenblik der onderscheiding, zonder zich te bekommeren om de ontzettende slachting, die aangericht zou worden, als nimmer te voren. Alleen de vorsten deinzen terug; de vreeselijke verantwoordelijkheid voor dat aanstaande bloedbad, voor de namelooze ellende, die op het volk bji een oorlog zou nedervallen, doet hen, ondanks de zucht naar oorlogsroem, den algemeenen strijd vreezen. En nu heffen zij het lied des vredes aan en wiegen hun volk in een slaap, waaruit het later te heviger verschrikt zal opspringen.

En al ware het een werkelijke vrede, die de vorsten elkander en hun onderdanen aanbieden, waar ter wereld vinden wij hem? In welk land heerscht hij, niettegenstaande de herhaalde verzekering der gekroonde hoofden? Vrede heerscht daar, waar de rust woont eener goede orde. Maar noem mij het land, waar die rust der orde gebied voert! Is niet alles in gisting en een uitbarsting als nabij? Om enkel op het machtig voortwoekeren der sociaal-democratie te wijzen, is dit alleen niet voldoende, om den vrede, waarvan de vorsten zingen als een schijnvrede te verwerpen?

Hoe geheel anders is de vrede, die in het lied der engelen boven den stal van Bethlehem weerklonk in den heiligen Kerstnacht. Dat arme Kind, in die arme kribbe, maar dat door den profeet Isaïas *God met ons* en *Vredevorst* werd genoemd, dàt bracht aan de wereld geen schijn- maar waarachtigen vrede: vrede aan de menschen met elkander, vrede vooral aan den mensch met God.

Vrede aan de menschen onderling. Wat breekt dien vrede met elkander? Eigenbelang, toorn, hoogmoed. Werp nu een blik, o mensch, op het Goddelijk Kind van Bethlehem: schouw nu op dien Godmensch, aan wien gij geroepen zijt u gelijkvormig te maken. Hier in dezen stal verdwijnt alle eigenbelang; dat Kind zoekt zich zelven niet, maar ons! De Gebieder over al wat bestaat, onderwerpt zich hier aan de gehoorzaamheid; de Bezitter van al het geschapene ligt hier van alles ontbloot. Is er een machtiger middel om de harten te vereenigen? Neem het eigenbelang weg en verdeeldheid en tweedracht zullen weldra overal verdwijnen voor een duurzamen vrede.

En het vuur van den toorn, dat in één oogenblik den oorlog kan doen ontbranden, hoe wordt het hier evenzeer uitgebluscht. Alles ademt hier zachtmoedigheid. Zacht, gelijk de lammeren der arme herders die de kribbe komen omringen, ligt daar de God van majesteid, die later aan zijn leerlingen de les zal inprenten: „leer van Mij dat ik zachtmoedig ben" en dan, om het zegel op die leer te drukken, zich als een lam ter slachtbank zal laten voeren, zonder den mond tot een klacht te openen.

Alle hoogmoed wijkt hier voor de nederigheid van Hem, die, hoewel Hij de Zoon Gods was, zich echter vernietigde, door den vorm van een dienstknecht aan te nemen en als mensch onder ons te verschijnen. Dàt is de grondslag van den waren vrede en waar in den mensch de gelijkvormigheid met dat goddelijk voorbeeld bestaat, dáár sluit hij een onverbreekbaren band, die in het hoogste leven, het leven der deugd, zijn hechten steun vindt.

De grootste schat echter, die het goddelijk Kind op aarde bracht, was: de vrede van den mensch met God. Hoe droevig was die eenmaal van het aardrijk verdwenen, toen hij weggeworpen werd door den eersten mensch, wien God hem in Zijn oneindige milddadigheid geschonken had. Bij die snoode ondankbaarheid vlood de engel des vredes heen uit het paradijs en nam zijn vlucht naar den hemel, van waar hij niet spoedig zou afdalen. De zuchten en tranen vierduizend jaren lang geslaakt en gestort baatten niet; de tijden, die God in zijn rechtvaardigheid gesteld had moesten vervuld worden. Eindelijk waren zij vol! De hemelen bogen neder, het licht van den kerstnacht straalde glansrijk over de aarde, de engelen daalden af boven Bethlehems stal en klapwiekend van vreugde voegde de engel des vredes zich bij het koor zijner broederen en juichte der aarde toe: Vrede op aarde! Vrede op aarde!

Sinds dat uur is de vrede ons hergeven en de zonde uitgedelgd; de rijkste schat, die wij door onze zondeschuld verloren hadden is weder in ons bezit. Maar hoe weinig wordt zij gewaardeerd. Ziet, het galmt vrede!, vrede! over de aarde; vorsten en volken roepen dien elkander toe, maar wat is het anders dan een bedriegelijke vrede, of zóó zij al waar is,wàt, dan een vrede tusschen menschen onderling, die niet op vaste grondslagen steunt. De hoogste vrede, de vrede met God wordt uit het oog verloren. De volken door verderfelijke voorgangers geleid, verliezen hun geloof en wentelen zich in het slijk der zonde. En waar deze heerscht, daar kan geen vrede met God bestaan, gelijk geschreven staat: "Daar is geen vrede voor de goddeloozen!"

Toonen wij, geachte Lezers, door ons goede voorbeeld, vooral in de dagen, die aanstaande zijn, den vrede met God, dien wij bezitten, te

FEUILLETON.

GROOTE SCHEPEN.

Nog niet lang geleden werd er in verschillende organen eene beschrijving gegeven van een groot schip voor de vaart op Amérika, als een model dat nagenoeg niet meer kon worden overtroffen in grootte en hechtheid.

Doch hoe groot en prachtig de sedert eenige jaren gebouwde stoomvaartuigen ook zijn, toch moeten zij in rijkdom en uitgestrektheid zwichten voor de schepen, die oudtijds door de koningen van Egypte en van Sicilië gebouwd werden.

Wij deelen hier aan onze lezers eene beschrijving van deze mede, zooals die ons door eenen griekschen schrijver werd nagelaten.

Ptolomeus Philopater liet een schip bouwen, dat 420 voet lang, 56 voet breed en 72 voet hoog was, van de kiel tot aan het dek.

Dit monsterachtig vaartuig had vier roeren van 60 voet; zijne langste riemen —want daar waren er voor drie verdiepingen—hadden eene lengte van 56 voet en de handvatsels waren met lood beslagen, om beter door de roeiers te kunnen behandeld worden.

Het schip had twee voor- en twee achterstevens, met zeven omgekrulde rostrums, waarvan de eene zich altijd boven den anderen verhief zoodat de hoogste de langste was.

Van achter en van voren zag men, als versiersels, de beelden van dieren, die tot achttien voet hoog waren.

Van binnen zag men overal schoone schilderstukken.

De bemanning bestond uit vier duizend roeiers, vier honder slaven of bedienden en twee duizend acht hondeJd twintig zeelieden, om het vaartuig te leiden, zoodat er zevenmaal meer volk op was dan op de grootste tot den oorlog uitgeruste bodems.

Dezelfde Ptolomeus liet nog een ander schip bouwen, de „Tholamegos" of het slaapvertrek genaamd. De groote van het schip was minder monsterachtig, dan die van het eerste, doch daarentegen was het veel rijker en prachtiger.

Het was slechts 320 voet lang en 45 voet breed, doch zijne hoogte, het paviljoen (een klein paleis op het dek) meêgerekend, bedroeg 90 voet. Het was een groot plat vaartuig, bestemd om de wateren des Nijls te doorklieven.

Het geheel had een prachtig en waarlijk aanzien. De voorsteven prijkte met versiersels van de uiterste schoonheid. De beide voor-en achterstevens waren zeer hoog, ten einde, zooals men zeide, beter den stroom te kunnen weerstaan.

In het midden van het vaartuig waren eetzalen en andere vertrekken, versierd met hetgeen de rijkdom uitvinden kan, om de luimen van een weelderig hof te voldoen.

Langs de zijden en het achterste gedeelte was eene galerij van twee verdiepingen, zoodat men bijna vijf roeden had om te wandelen.

De onderste galerij was open, de bovenste was als eene indische veranda met vensters; de eerste had men binnen, langs een voorportaal van ivoor en kostbaar hout, bij den voorsteven geplaatst.

De groote zaal, geheel omringd met zuilen, was met purperen bedden versierd. Dit vertrek was geheel gelambriseerd met cederhout van Mileta. De twintig deuren, welke men binnenkwam, waren van Thys-hout met ivoor ingelegd.

De hengsels, de bouten, de grendels waren van koper, schitterend als goud gepolijst. De schachten der cypreshouten kolommen waren gekroond met gouden en ivoren kapiteelen. De balken, die van het eene kapiteel naar het andere liepen, waren van goud of verguld, en daarboven was de architraaf bedekt met hoogstaande basrieliefs van het kundigste maaksel.

Eindelijk was ook de zoldering van cypres hout met gouden versiersels.

Bij de groote kamer bevond zich een vertrek van bedden; een weinig verder zag men de kamers der vrouwen, bestaande uit eene eetzal met negen rustbanken, even zoo prachtig als de groote zaal, en uit eene kamer met vijf rustbanken, van waar eene wenteltrap naar een ander groot vertrek met vijf rustbanken en naar eene kapel of tempel van Venus voerde, waar een marmeren standbeeld der godin stond.

Vlak tegenover bevond zich de feestzaal, ondersteund door het fijnste indische marmer, die als het door ons beschrevene in pracht overtrof en zelve alleen overtroffen werd door de zaal van Bacchus, wier heerlijkheid de prachtigste beschrijving trotseerde.

waardeeren, opdat de rijke schat ons niet ontglippe, maar mèt ons blijve, tot wij het Kind van Bethlehem eenmaal in werkelijkheid aanschouwen.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Voor de toezending van den dagwijzer van den K. W. I. Maildienst voor 1892/93 betuigen wij den heeren Hellmund & Co. onzen hartelijken dank.

De tot leden der Kamer van Koophandel en Nijverheid gekozen heeren E. D. E. van den Bossche, H. M. Daal en W. T. Chapman hebben voor hunne benoeming bedankt, zoodat er wederom eene nieuwe verkiezing zal moeten plaats hebben.

Bij gouvernements beschikking van den 21sten dezer, zijn, met ingang van den 1 Januari 1892, bevorderd tot 1e commies de 2e commies W. F. K. Fuhring, tot 2e commies de adjunct-commies O. Tillerman, tot adjunct-commies de klerk H. J. C. Henriquez, en benoemd tot klerken *zonder meer* de heeren H. J. Beaujon, C. A. F. Hellmund en J. M. F. De Veer.

Tot advocaat-generaal, welke post hij voorloopig bekleedde, is de heer J. Ferguson thans definitief benoemd.

NEDERLAND.

De Orde van Oranje-Nassau.

Deze nieuwe Orde moet, volgens het wetsontwerp daaromtrent, strekken tot vereerende onderscheiding van Nederlanders of vreemdelingen, die zich jegens H. M. en den Staat of jegens de Maatschappij op bijzondere wijze hebben verdienstelijk gemaakt. Er zullen zijn Grootkruisen, Groot-officieren, Kommandeurs, Officieren en Ridders, terwijl er ook een eeremedaille aan is verbonden.

Het versiersel dezer Orde bestaat in een kruis met acht geparelde punten en een doorloopenden laurierkrans tusschen de armen en gedekt met een Koninklijke Kroon, alles van goud voor de eerste vier klassen en van zilver voor de vijfde klasse; de armen van het kruis zijn wit geëmailleerd met blauw geëmailleerd hart; in het midden van het kruis bevindt zich een blauw geëmailleerd rond schild, omgeven door een wit geëmailleerden rand, beide met goud omlijst; aan de eene zijde op het ronde schild de Leeuw, zooals hij in het wapen van het Rijk voorkomt, en op den rand in gouden letters de woorden: "Je maintiendrai;" en aan de tegenzijde op het ronde schild een met een gouden Koninklijke Kroon gedekte gouden W. en op den rand in gouden letters de woorden: "God zij met ons".

Voor militairen worden, in stede van den laurierkrans, aan het versiersel aangebracht twee zilveren zwaarden met gouden gevest, schuin gekruist achter het ronde schild.

Het lint is oranje tusschen twee strepen Nassausch blauw, de kleuren gescheiden door eene smalle witte streep.

De eeremedaille, welke in brons, zilver en goud kan verleend worden, is rond, gedekt met eene Koninklijke Kroon van hetzelfde metaal als de medaille, en vertoont aan de eene zijde het Ordekruis, versierd, naar gelang van omstandigheden, met laurierkrans of de gekruiste zwaarden; aan de tegenzijde een W met randschrift "God zij met ons;" zij wordt gedragen aan het ordelint, zeven en twintig millimeter breed, aan het linkerknoopsgat. Het lint mag evenwel niet zonder de medaille gedragen worden.

De onderscheidingsteekenen zijn verder:

Voor de Grootkruisen — Een achthoekige zilveren ster, hebbende in het midden het ronde schild met rand, waarop de leeuw en de woorden "Je Maintiendrai," te dragen op de linkerborst en het versiersel van de Orde aan een lint, 101 millimeter breed, te dragen als sjerp van den rechterschouder naar de linkerheup.

Op de Ster bestemd voor militairen worden buitendien onder het ronde schild twee schuin gekruiste zilveren zwaarden met gouden gevest aangebracht.

Voor de Groot-officieren — Een vierhoekige zilveren Ster, als boven, te dragen op de linkerborst en het versiersel van de Orde aan een lint, 55 milimeter breed, te dragen om den hals. Voor militairen als boven.

Voor de Kommandeurs.—Het versiersel van de Orde aan een lint, 37 millimeter breed, te dragen om den hals.

Voor de Officieren. — Een kleiner versiersel van de Orde aan een lint, 37 millimeter breed, te dragen aan het linkerknoopsgat, en op het lint een rozet.

Voor de Ridders.— Een versiersel van de Orde van dezelfde groote als dat voor officieren, maar met kroon, geparelde punten, omlijsting aan de armen van het kruis en laurierkrans van zilver aan een lint, 37 millimeter breed, te dragen aan het linkerknoopsgat.

De instelling dezer nieuwe Orde wordt voornamelijk gemotiveerd met het oog op onze betrekkingen tot andere Mogendheden en met het doel om verdiensten te beloonen, waarvoor moeilijk de Ned. Leeuw kan worden verleend, o. a. ook om daardoor voor onze musea en openbare verzamelingen voorwerpen van kunst of wetenschappelijke waarde te verkrijgen, die thans aan 't buitenland werden afgestaan, omdat de schenker daar een decoratie erlangt.

BUITENLAND.

Italie.— Z. H. de Paus heeft voor een aanzienlijken prijs van prins Borghese alle handschriften uit diens boekerij aangekocht, welke betrekking hebben op het verblijf der Pausen te Avignon. Al deze kostbare stukken zijn reeds in het Vaticaan overgebracht en geplaatst in den nieuwen vleugel der Leontische bibliotheek.

Frankrijk.—De 70-jarige Don Francesco d'Assise, oudkoning van Spanje, gemaal der ex-koningin Isabella, is op den weg van Epinay door eene bende kwajongens aangevallen, die met steenen naar zijn rijtuig wierpen. De koetsier legde de zweep over de paarden en stelde zijn heer buiten bereik der steenworpen.

Aan politieken haat kan hier niet gedacht worden, veeleer aan baldadigheid en socialistische jaloezie. Eenige daders zijn gearresteerd. De oudste is nog geen twintig jaar: allen hebben reeds veroordeelingen gehad en behooren tot eene bende, die de streek veel overlast aandoet.

Duitschland. — Het bericht, dat door keizer Wilhelm *Regis voluntas suprema lex*: "de wil des konings is de hoogste wet" geschreven is, heeft nergens tegenspraak gevonden.

Als een bewijs, dat uit deze woorden niet letterlijk 's keizers meening moet opgevat worden, maar dat zij veeleer eene minder gelukkig gekozen uitdrukking zijner wilskracht zijn, halen de Duitsche bladen het volgend staaltje aan van Wilhelm's eerbied voor de wet.

Toen de keizer nog slechts zoon van den kroonprins en overste van een Postdamsch huzarenregiment was, reed hij eensdaags met zijn troep naar Bornstedt, om te manoeuvreeren. Maar de wet geeft den boeren het recht, beplante velden af te bakenen met staken, waarop stroobosjes: alsdan mogen de troepen het veld niet betreden. De prins had evenwel toch een goed terrein gevonden: slechts een der boeren behoefde zijne paaltjes eenige meters achteruit te plaatsen. De kolonel verzocht zulks den boer, maar deze stak de handen in de zakken en zei kortaf "Neen." — "Weet ge wel, wie die officier is?" vroeg een adjudant. — "Neen." — "Dat is prins Wilhelm." — De boer nam zijne pet af, boog en zeide: "Zeer vereerd, *Durchlaucht*, — maar de palen blijven staan."

De prins glimlachtig en reed met zijn regiment heen, om elders een manoeuvre-terrein te zoeken.

De prins onderwierp zich aan de wet; de Keizer zal zich niet minder dan de prins betoonen.

Spanje.— Hoezeer de Spaansche regeering in den laatsten tijd met allerlei geldelijke moeilijkheden te worstelen heeft gehad, is van genoegzame bekendheid. In het zoeken naar middelen, om deze moeielijkheden te boven te komen, openbaarde zich verschil van inzicht tusschen de leden van het ministerie onderling, tusschen de groepen der Kamer, en tusschen Cortes en kabinet. De verwarring liep eindelijk zoo hoog, dat het ministerie besloot, de koningin-Regentes zijne portefeuilles aan te bieden. Zooals te verwachten was, daar het hier geene crisis gold van staatkundigen aard, belastte koningin Christina weder den heer Canovas, in wien zij veel vertrouwen stelt, met het samenstellen van een nieuw kabinet. De conservatieve leider hoopte hiermede reeds gereed te komen. De verandering in het ministerie zal zich waarschijnlijk tot het verwisselen van een drietal portefeuilles bepalen.

Portugal.— Een land, dat een jaar geleden bestemd scheen, om binnen zeer korten tijd in de rampen te vervalen, die de verste consequentie van het liberalisme meebrengt, de revolutie, keert meer en meer tot de monarchie terug. Reeds onlangs is gewezen op sympatieke volksbetoogingen,die het Portugeesche koningspaar in zijne hoofdstad gebracht zijn; thans is het eene niet minder hartelijke ontvangst ten deel gevallen in Oporto, de stad waar nauwelijks een jaar geleden het broeinest der dreigende omwenteling lag. Koning en koningin werden bij hun rit naar het koninklijk slot aldaar door een ontzaglijke menigte toegejuicht; niet slechts openbare maar ook vele bijzondere gebouwen waren verlicht, muziekkorpsen trokken door de straten, en het koningspaar heeft zich op het balkon moeten vertoonen, waarbij de koningin haar kind, den prins van Beira, troonopvolger, op den arm hield. Het volk juichte daverend de vorstelijke personen toe.

Voor andere landen beschouwt men zulk een voorval als eene zeer gewone en vaak niet eens vermeldenswaardige gebeurtenis. Voor Portugal is het van groot politiek belang.

Servie.—In moeielijken toestand bevindt zich de Servische dynastie. Koning Milan heeft dezer dagen te Parijs afstand van alle zijne rechten op den troon gedaan. Onder welken aandrang hij zulks verricht heeft, wordt niet gemeld, maar waarschijnlijk bestaat er wel eenig verband tusschen het teekenen dezer akte en het voorschot van eenige millioenen door Russische banken, toen niemand den spilzieken ex-Vorst nog wilde leenen. Wat er van zij, deze daad van Milan heeft alleen in zooverre beteekenis, dat hij thans niet meer in aanmerking komt als troonopvolger, wanneer de jonge koning eens sterven mocht.

De Servische regentschap bevindt zich nu in eenige verlegenheid, daar de tegenwoordige toestand niet zonder gevaar voor koning Alexander word geacht met het oog op vreemde pretendenten. Wel bestaat er een neef van den ex-koning, die als majoor in het Servische leger gediend heeft en als vermoedelijk troonopvolger in aanmerking zou moeten komen, maar deze is door den ex-koning nooit als bloedverwant erkend en steeds verre van het hof gehouden.

Oostenrijk.—Dr. Billroth, eene beroemdheid in geneeskunde, heeft voor een aantal professoren en doctoren eene rede gehouden over de gevolgen, die het gebruik van het nieuwe buskruit in den oorlog zal hebben. Er zullen talloos veel meer gewonden zijn dan tot dusverre, zeide hij; de meerdere trefzekerheid en de kracht des kogels, die drie man achter elkander staande, doorboort, zonder zelfs in het laatste

---

In deze laatste zaal zag men prachtig nagebootste rosgrotten, die de standbeelden der gansche koninklijke familie van parisch marmer droegen.

Boven de groote zaal en dus op het dek had men een sierlijk paviljoen in den vorm eener tent opgericht. Aan dit paviljoen waren purperen zeilen vastgemaakt, om, bij het opvaren van den Nijl, den wind op te vangen.

Van den kleinen hof, vlak tegenover, voerde een trap naar de overdekte galerij en naar een ander geheel naar egyptischen smaak aangelegd vertrek, dat is met kolommen, die beurtelings wit en zwart waren en welker kapiteelen pronkten met half ontloken rozen, lotusbloemen, palmbladen en vruchten, doorstrengeld met egyptische boonbloemen, want deze waren de in Egypte meestgebruikte versiersels.

Eindelijk nog waren er tallooze kleinere, doch niet minder sierlijke kamers.

Niet alleen de zeilen, maar ook het touwwerk was van purperen; de mast had eene hoogte van 120 voet. Ziedaar de Thalamegos," een schip, gelijk men ziet, het land der pyramiden wel waardig!

Zorgde evengemelde vorst voor weelde en pracht, Hiero van Syrasusa, van zijnen kant, vereenigde het nuttige met het grootsche, want de meeste zijner schepen werden gebruikt tot het vervoer van granen.

Onder anderen was er een, gebouwd onder de leiding van den beroemden scheepstimmerman Archimedes.

De berg Etna leverde daartoe het hout: er was genoeg om zestig lange galeien te bouwen. Terwijl hij de boomen in de bosschen liet omkappen, zorgde Hiero om het noodige ijzer te doen smeden en den teer, het vlas, de touwen, de zeilen uit bijna al de havens van Europa en Afrika te doen komen.

Archias de Corinthier was, onder Archimedes, de opziener der werken. (Archimedes was insgelijks van Corinthe, eene stad, die het voorrecht had aan de wereld de beste scheepsbouwkundigen te leveren.)

De koning zelf bezocht de werf en moedigde door zijne tegenwoordigheid de arbeiders aan. Het schip voltooid zijnde, moest het naar zee gesleept worden, en Archimedes vond daartoe opzettelijk een werktuig uit!

Bedoeld vaartuig had drie verdiepingen. De vloeren waren ingelegd met kleine vierkante steenen van verschillende kleur, die wonderschoon de mozaïek vormden, voorstellende het gansche leven van Homerus en verscheidene tooneelen zijner Illiade.

Wij zullen hier niet al de zalen, tempels, baden en kamers beschrijven; genoeg zij het te melden, dat er eene gymnastische school was, omringd met tuinen, welker planten en bloemen door fonteinen van versch water besproeid werden.

De dreven waren bedekt met prieelen van klimop en wijnstokken; de Venuszaal was met agaat bevloerd; de deuren waren van ivoor; alles prijkte met standbeelden en vazen. De boekenzaal had een koepeldak, voorstellende al de zichtbare sterren.

Gelijkvloers vond men tien paarden in een ruimen en schoonen stal. Men weet niet waartoe de paarden dienden, maar alleen, dat zij verpleegd werden door stalknechts, die daarboven hun verblijf hielden en dat zij voeder in overvloed hadden.

De regenbak was bij den voorsteven; dezelve bevatte zes honderd hectoliters versch water, daarnaast een vijver vol zeewater, om er levenden visch in te bewaren.

Aan elke zijde des vaartuigs waren torentjes, bevattende de keukens, ovens, houtmijten, bakkerijen, enz. Het bovenste verdek had acht versterkte torens, met balwerpers, katapulten en groote kranen, gestadig bewaakt door vier jonge soldaten, twee boogschutters en een ingenieur.

In het midden van het dek, eindelijk, verhief zich het geduchte werktuig van Archimedes, dat eenen steen ter zwarte van drie centenaars tot op grooten afstand slingerde.

Deze vlottende stad, veel grooter dan de arke Noachs, werd aanvankelijk Syracusana genaamd, doch kreeg later den naam van Alexandrina; en aangezien de eigenaar geene have in de Middellandsche Zee aantrof, diep genoeg om dezen bodem te ontvangen, zond hij zijn schip naar Egypte, ten geschenke aan Ptolomeus, wiens onderdanen juist door eenen hongersnood werden geteisterd, en aan welke delading graan — 60,000 maten — hoogst welkom moest zijn geweest.

lichaam te blijven zitten, maken eene groote vermeerdering van het aantal militaire dokters noodig. Er zouden bijna evenveel hospitaalsoldaten en ambulance-dienaars noodig zijn als weerbare troepen in de nieuwe legers, zeide dr. Billroth ; in ieder geval is versterking van het personeel voor sanitairen dienst beslist noodzakelijk.

Denemarken.--Het Parlement zal binnenkort een voorstel te behandelen hebben, om het stemrecht bij verkiezingen voor gemeenteraden ook aan vrouwen toe te kennen, met deze beperking : zij moeten ongehuwd en ouder dan 25 jaren, ofwel zij moeten weduwen zijn en belasting betalen. Den gehuwden vrouwen wil men het stemrecht niet toekennen....om geen twist in de huisgezinnen te brengen, als mijnheer tegen een candidaat zou zijn "omdat het een ezel is" en mevrouw er voor "omdat het toch zoo'n beleefd man is."

Zweden. — Koning Oscar doet te Stockholm een groot gebouw van liefdadigheid plaatsen, waar arme ongelukkigen 's nachts een kosteloos onderkomen, 's daags eten kunnen krijgen. De keukens zijn ingericht op 3000 middagmalen per dag. Administrateur van de inrichting is prins Karel, tweede zoon des keizers.

Griekenland. — Uit Athene wordt aan de *Paix* gemeld :

Men heeft thans vernomen van personen, die uit Denemarken zijn teruggekeerd, dat op den koning van Griekenland gedurende zijn verblijf in Kopenhagen eene moordpoging is gepleegd. Het feit is geheim gehouden om wille van den Czaar en de Czarina, die sedert de gebeurtenis van Borki zeer zenuwachtig zijn.

De aanslag had overigens hoegenaamd geen politiek karakter. De aanvaller is een dweepziek Protestant, die den Koning van Griekenland verwijt de bekeering van prinses Sophie van Pruisen, thans Grieksch kroonprinses, tot de orthodoxie te hebben begunstigd.

Bulgarije.— Aan het Bulgaarsche hof zou eenige tweespalt bestaan tusschen prins Ferdinand en zijn bekwamen premier Stambouloff, — indien men Fransche berichten mag gelooven, die meestal in Balkanzaken niet zeer vertrouwbaar zijn. Prins Ferdinand, ongerust geworden dat er onder de Bulgaren nog sommigen zijn, die den Duitschen vorst niet willende en het panslavisme beoogend, zich door Rusland tot samenzweringen tegen den Coburger laten gebruiken, wilde zich eene lijfwacht vormen van Duitschers uit het hertogdom Coburg. Stambouloff moet den prins opmerkzaam gemaakt hebben op het nog grooter gevaar, dat hij daardoor loopt, nl. ook de goedgezinde Bulgaren tegen zich op te zetten, die natuurlijk gebelgd zullen zijn, dat de prins, dien zij den hunnen waanden geworden, in hun midden zich achterdochtig met vreemdelingen zou gaan omringen. Eene Bulgaarsche garde zal zeker even trouw zijn als een Duitsche, verzekerde de minister, als men de personen maar goed zorgt te kiezen. Stambouloff zou zelfs met zijn ontslag gedreigd hebben, indien de prins zijn voornemen wilde doorzetten.

Rusland.—Welk eene tyrannie door de Russische overheid in Polen wordt uitgeoefend, toont een nieuwe maatregel, dezer dagen door het spoorwegtoezicht genomen.

Op straffe van verbanning naar de binnenlanden wordt allen beambten van stations, spoorlijnen, buffetten of wat ook, als het slechts eenigszins annex is met het spoorwegwezen, ten strengste verboden, ooit Poolsch te spreken, noch onder elkaar, noch met de passagiers of het publiek. De circulaire schrijft zelf rond uit : „de Poolsche taal moet worden uitgeroeid." Hierdoor wordt feitelijk den Polen, welke het Russisch niet verstaan, belet, van het spoorwegvervoer gebruik te maken, doordien zij niet eens een reiskaartje kunnen koopen. Het is een nieuwe dwang, uitgeoefend op het Poolsche volk, om het de Russische taal te doen leeren. De haat tegen het Czarenrijk wordt door dergelijke tyranieën onder millioenen inwoners nog versterkt. Wanneer men hierbij in aanmerking neemt, dat in geheel Rusland, vooral buiten Polen, de grootste ellende heerscht tengevolge van den hongersnood, dat het volk door de knevelarijen en het uitzuigen eener verdorven ambtenaarswereld wordt verbitterd, dan komt men tot de overtuiging, dat het leven in Rusland tegenwoordig een ware hel is. De onderste lagen des volks zijn uitermate ruw en onbeschaafd, zoodat de toestand in sommige opzichten aan het Frankrijk voor de groote Revolutie herinnert. Het zou niet te verwonderen zijn, wanneer na verloop van tijd Rusland door eene dergelijke ramp geteisterd werd.

Maar in plaats van het oog te richten op zulke dreigende gebeurlijkheid, bemoeid de Russische overheid zich weinig anders met het doen van inwendige hervormingen, dan door de Katholieken in Polen, de Lutheranen in Finland en de Joden in de binnenlanden te vervolgen. Overigens houdt het zich meer op met de buitenlandsche politiek. Bloed- en geldbelasting in buitensporige mate moet het volk opbrengen, om den Czaar in staat te stellen, eene voortdurende bedreiging te blijven ook voor den vrede in Europa.

Afrika.—Uit Biskra wordt geseind, dat door verschrikkelijke regens, in het Aurès-gebergte gevallen, de rivier de Oued zoodanig gezwollen is, dat zij buiten hare oevers is getreden. Drie inboorlingen werden door den stroom meegesleept en verdronken. De spoorlijn van Fontaine-des-Gazelles is afgesneden, zoodat een uit Biskra vertrokken trein moest terugkeeren. Eene karavaan uit Tuggurts is door het water ingesloten. De waterleiding van Biskra is voor den aandrang van den stroom bezweken, zoodat de bevolking zonder drinkwater is.

Amerika. —Een ingenieur heeft berekend, dat het gewicht der monumenten, welke te Chicago voor de groote tentoonstelling moeten opgericht worden, de stad onder den grond zal doen verdwijnen.

Naar 't schijnt, is de stad ondermijnd door de wateren van het meer Michigan. De grond, waarop zij rust, is slechts 16 voet dik, en wanneer de last zwaar wordt zou alles wel kunnen verzwolgen worden in eene laag van 40 voet dikte, uit vloeibaar slijk bestaande, welke onder de 16 voet dikte aardkorst gelegen is.

— Dat de bacillentheorie ook al niet zoo nieuw is als men denken zou, blijkt uit onlangs in Mexico gevonden oude hiëroglifen der Meya-Indianen. Die Indianen moeten reeds een vermoeden gehad hebben van het veroorzaken van vele ziekten door bacillen. Althans in dat beeldschift wordt melding gemaakt van een aftreksel der plant : kokobsché, dat, „de kleine onbemerkbare diertjes verdelgt, welke het menschelijk lichaam uit zichzelf voortbrengt."

De oud-Mexiaansche volken muntten, gelijk bekend is, uit door- hunne waarneming van de natuur, wat ook Von Humboldt met bewondering heeft erkend.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibí dia 19 Dic :

Londres.— Vapor "Prince Soltakof" a naufragá cerca Brest : toer tripulación, excepto un, a ahogá.

Sucoe na depósito dia 15 corriente, 93.000 tonelada ; anja pasá na e mes fecha, 113.000 tonelada.

Berlin.— Tabatin aki un atentado contra un banquero manera es un di New York contra Mr. Rufsell Sage, ma coe consecuencia menos grave.

Madrid.— Nan ta bisá koe e tarífanan nobo lo drenta na vigor día 1 di Enero.

Washington. — Presidente di Estados Unidos lo publicá e tratado coe Antiljanan. Nan ta segurá koe en virtud koe sucoe di Antiljanan lo ta libremente admití na Estados Unidos, derechonan riba productonan americano lo ser considerablemente disminuí.

20 Dic.

Paris. — E leinan riba tarifanan di Aduana a ser aprobá pa 213 voto contra 11.

Ministro di Relacionnan Exterior a yamá cónsulnan francés na Bulgaria atrás.

Tin na orden di día den Senado, e moción pa Ministro haci uso di su derechonan pa obligá clero di someté nan na leinan di República.

Londres.— Pa cada corporación den stad tin 2.600 guineas (± 5 fuerte pa un) pa ofrecé regalo di casamentoe na principe Víctor Alberto.

Bélgica i Suiza ta comprendi den e alianza comercial coe Austria i Alemania.

New-York.— Resultado di eleccionnan na Colombia : Dr Núñez ta eligí presidente, i senjor Caro, Vice-presidente.

Corresponsal di New York Herald na Santiago di Chili ta bisa koe na un entrevista coe presidente Montt, e senjor ayí a expreséle di un manera favorable pa Estados Unidos, i él a manifestá di ta resuelto pa arreglá e dificultadnan den e dos nacionnan ayí.

Según noticia di Haití, presidente a doená amnistia plena na toer prisionero político.

22 Dic.

Paris.—Fuerte temblor na Sicilia.

Emperador di Alemania a contirí título di Conde, coe derecho hereditario, na Von Caprivi.

Reichstag alemán a votá e tratadonan di comercio coe Austria, Italia i Bélgica.

New-York.— E ex-gefe di gabinete di Canada, Mr. Mercier, a haci un discurso na Montreal tocanti ilegalidad di kitamentoe dje ministro di Quebec, excitando pueblo di sostené e ministro contra e usurpación di poder federal. E orador ta denunciá e teniente gobernador, Mr. Argers, fuertemente.

23 Dic.

Paris.— Hinter stad ta conmové, pasobra nan a descubrí cuater bom den un guardia di policia.

Nan ta bisa koe Austria i Alemania lo mandá algún miembro di familia real bai Spanja coe obheto di convencé gobierno spanjó di drentá e alianza comercial.

Negociacionnan pa e tratado di comercio den Francia i Estados Unidos ta progresá notablemente.

Londres.—Di 1 febrero próximo, Zanzibar lo ta porta liber ; toer clase di mercancías lo ta admití sin pagá derecho alguno, exceptuando alcohol i elementonan di guerra.

Mr. Hastings, miembro di parlamento, a ser encarcelá pa fraude cometé na un corporación de Molvern pa valor di 15.000 libra esterlina.

Washington.— Según un telegrama di Roma, pronto relacionnan diplomática lo ta reanudá entre Italia i Estados Unidos.

VERSCHEIDENHEDEN.

De kapitein der cavalerie W. F. Peel heeft eene uitvinding gedaan, die de rol van dat wapen in oorlogen waarschijnlijk van meer beteekenis zal maken dan tot dusverre. Hij maakt er als het ware eene lichte rijdende artillerie van.

Door een metalen band aan den zadel wordt onder den buik van het paard een soort geweer of kanonnetje, repetitie-systeem-Maxim, vastgemaakt, waarvan de monding tusschen de voorpooten van het paard even uitsteekt. Met een koord kan de ruiter de salvo's lossen, met een ander koord het geschut hooger of lager stellen. Van juist mikken kan evenwel nooit sprake zijn ; alleen als zwaar snelvuur kan het dienst doen.

Er zijn reeds proefnemingen mee genomen, en wat zeer meevalt : de aan vuren gewende remonte-paarden zijn volstrekt niet schichtig of bevreesd voor de vreemde plaatsing van het vuurwapen.

TEGEN SCHENDING VAN HET BRIEFGEHEIM. — Er is niets gemakkelijker dan een brief te openen, dien te lezen en den omslag weer dicht te maken, zonder dat iemand in staat is die schending van het briefgeheim te ontdekken ; het is voldoende den omslag boven den wasem van een ketel of een pan te houden ; de stoom weekt de gom los en de omslag gaat bijna vanzelf open en is daarna weer gemakkelijk te sluiten. Maar wanneer over de dichtgegomde klep van den omslag een paar strepen met inkt getrokken worden, doet de stoom den inkt vloeien en kan men derhalve dadelijk zien, dat de brief geopend is geworden.

De ouderdom der paraplu's was reeds vóór 1000 jaar bekend. In 802 zond Alcuinus, abt van Tours aan bisschop Arno van Salzburg een regenscherm ten geschenke met bijvoeging dezer woorden : *Misi Reverentiae vestrae tentorium quod honorandum caput tuum defendat ab imbribus.* Ik zend aan uwe Doorl. Hoogw. een overdekking om uw eerbiedwaardig hoofd tegen de regenbuien te schutten !"

Oud courantenpapier behoudt den reuk van den drukinkt en maakt het daarom geschikt voor sommige doeleinden. Een Duitsch blad beweert stellig dat courantenpapier nooit door motten wordt aangevreten, want de drukinkt werkt evenals kanfer en, daarom is het ook voordeelig oude journalen onder tapijten te leggen om het aanvreten door motten te verhinderen. Eveneens bleek het zeer goed te zijn om pelswerk, laken enz. in couranten te vouwen, opdat genoemde insecten ze niet zouden vernielen. Voor de meesten lezers zal het wel nieuw zijn, dat courantenpapier, omdat het geen lucht doorlaat, conserveerend werkt op artikelen, die van de lucht afgesloten, moeten bewaard worden. Eene kan water, waarin een stukje ijs is, zal dit zelfs in den warmsten zomer 's nachts niet doen smelten, wanneer de kan geheel in courantenpapier is gewikkeld.

RODARON POR EL SUELO.

El lunes 24 de Noviembre de 1890 los periódicos americanos publicaron la siguiente noticia:

Mrs. Sarah S. Henster East. 134 Street N 873, Nueva York, se suicidó de un tiro ayer mañana. Era una señora excelente de una posición social elevada y pertenecía á la Iglesia Presbiteriana del Rev. Dr. Ramsey. Tenía bienes y se interesaba mucho en varias caridades públicas y particulares. Desde Julio último había sufrido mucho de indigestión, que produjo melancolía y después una especie de locura, bajo cuya influencia se quitó la vida.

Hé aquí otra historia menor trágica, aunque de la misma índole. El que la relata lo hace á su modo. Generalmente, dice, tememos á la muerte y sin embargo una vez he querido morir y he aquí el motivo. Hasta la Pascua de 1888 había tenido salud, pero esta época (para tantos de alegría) fué para mi de tristeza, languidez y cansancio. Perdí el apetito y me sentía muy mal despues de comer los alimentos más lijeros. Los ojos y la piel tomaron un color amarillo oscuro y la secreción renal parecía sangre. El dolor de estómago no se podía sufrir y con frecuencia duraba sin interrupción de 12 á 14 horas. Algunas veces tenía dolores noche y día y me ponía tan malo que mi mujer tenía que velarme toda la noche. Siempre estaba malo, me daba tos y arrojaba una flema verde.

A pesar de la ropa de abrigo y de toda clase de comodidades, siempre tenía frío, tiritando como si la sangre se me hubiera empobrecido. No podia tomar alimento sólido; vivía de caldos, preparaciones de leche, etc., y despues de cada comida me daban dolores de estómago que no se quitaban con nada.

Poco despues se me desarrolló un picazon por todo el cuerpo como si tuviese envenenada la sangre. El médico de la familia me estuvo asistiendo como cosa de un año. Por su consejo fuí á Harrogate á ver á otro médico y á beber las aguas, pero hallándome pero me volví á casa. El bañero de Harrogate y otros me dijeron que tenía la sangre envenenada, lo que nunca habían dicho los médicos. El primero había dicho que los dolores procedían de piedras en la vejiga de la hiel.

Entonces consulté á un especialista eminente de Manchester, que confirmó lo que había dicho el otro médico, mas con ninguno me aliviaba.

En este estado lamentable seguí seis meses más y me puse tan endeble que á penas podía andar, y tan delgado que *se cayeron los anillos de los dedos y rodaron por el suelo*. Eran tales los dolores que *deseaba morirme* y uno de los médicos dijo á un amigo mío que no podía restablecerme.

En Agosto del año pasado de 1890, cuando me encontraba peor, me enviaron por el correo un libro de una medicina llamada Jarabe curativo de la Madre Seigel. Me decidí á probarlo y mandé por un poco á Lymm á la botica de Mr. Evans. Despues de la primera botella me sentí un poco mejor y siguiendo con este remedio me volvió el apetito y poco á poco me fui poniendo fuerte. El color se ha vuelto á poner natural y me siento tan bien como he podido sentirme en toda mi vida, á la verdad, tan bien como cuando era niño. Como sin inconveniente alguno toda clase de alimentos y en los últimos tres meses *he ganado* en peso 30 libras. Puedo añadir que antes de tomar esta medicina había cambiado tanto que mis amigos y aún mis discipulos á penas me reconocían. A todo el mundo digo lo que debo al Jarabe de Seigel.

La persona que hace este relato es un caballero de posicion, conocido de todo el mundo en Lymm. No quiere que se publique su nombre, pero el Sr. J. H. Evans, el farmaceutico nombrado anteriormente, atestigua la verdad de cuanto aquí se ha dicho.

Este era un caso grave de indigestion con sus consecuencias naturales. Toda la economía estaba emponzoñada y desarreglada por los ácidos debidos á fermentaciones en el estómago y si no hubiera sido por el Jarabe de Seigel un resultado desastroso se hubiera seguido en muy poco tiempo.

AVISO

Prentjenan bonita koe ta sirbi pa recuerdo di ricibimentoe di S. Sacramentoenan di Bautismo, di promer S. Comunion i di Confirmacion coe lugar habrí pa baci anotacionnan, Muy Rev. Pastornan por haja cerca

A. ALVAREZ.
Thes. St Josephs Gezellen Vereeniging

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT & HIJOS, Curaçao